

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXVI. évfolyam. 6. szám. 1982. június Ára: 4,50 Ft

MELLÉKLETTEL

GÁSPÁR KATALIN:

Az ablak

Tudod, az ablak!
Piros mesében
piros virágokat tart a kezében,
s ott látható
a szemében
a pironkodó-sokat-alvó
vasárnapi csudajó!

Tudod, az ablak: üveg-lak.
Benne lakik
a Megharaplakmegharaplak-nevetés,
csiklandozós játék.
Üvegből a süvege,
megbillenti: gyere be, napocska!
Bújj ide a nyakamba!

Tudod, az ablak!
Éjjelente dudorászik,
csillagfénybe markolászik,
s ha szépet álmodol,
meghallhatod, mit dúdol.

KOLTAI ÉVA rajza

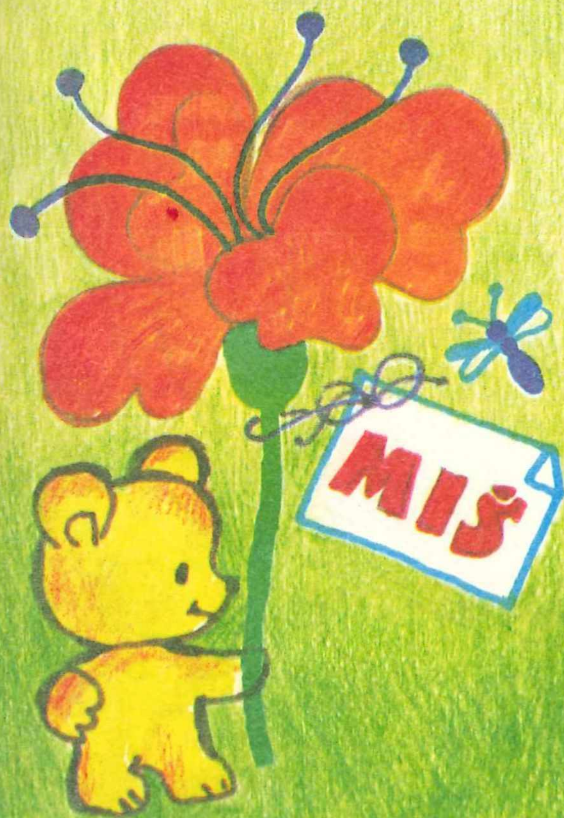
ÜZENI

Kedves Barátaink!

Itt a jó idő, így hát útra keltünk, és Dörmögővel együtt leruccantunk a Velencei-tóhoz.
— No, ki látja meg elsőnek a tavat? — kérdezte Dörmögő a vonaton. Hát szörnyen figyeltünk: kinek sikerül? Berci lett a győztes. Aztán azt játszottuk: ki lát cicát? Kutyát? Végül gólyát? Aki macskát „lelt" (persze, csak a vonatablakból kilesve), annak miákolni kellett, aki meg kutyát, az ugatott. A legnehezebb természetesen a gólya felkutatása volt, de Mackó egy kémény tetején felfedezett egy fészket. Aztán nagy kelepeléssel tudtunkra adta. Nagyon kedveljük az efféle kutatós játékokat, és Dörmögő kifogyhatatlan az ötletekben. Ti is láttatok már gólyafészket? Merrefelé? Írjátok meg Dörmögőnek!
Ha már a madaraknál tartunk, elmondjuk, hogy áprilisi újságunkban az fedezte fel több madár közül a vándorlókat, aki a gólya, a vadliba és a fecske jelét rajzolta le Dörmögőnek. Többen kérdezték, hogy mit eszik a vadliba. Válaszunk: vízinövényeket, rovarokat, csigákat, halikrát.
Jutalomkönyvet ebben a hónapban a következő gyerekek várhatnak:
Korda Gábor, Kovács Attila, Simonffy Zsuzsi, Budapest — *Breznyák Tamás, Szabó Krisztián* és *Csabi*, Debrecen — *Farkas Misike*, Kiskunmajsa — *Gulácsi Eszter*, Békéscsaba, — *Honti József* és *Miklós*, Szekszárd — *Kerpel Balázs*, Sárkeresztes — *Kocsis Nóra*, Tatabánya — *Kovács Róbert*, Kazincbarcika — *Korbulecz Etelka, Magera Ottó*, Miskolc — *Mészáros Krisztián*, Monok — *Sándor Nikoletta* és *Ildikó*, Pásztó — *Simon Ágika*, Eger — *Szulovszky István*, Szentendre — *Tátrai Emese* és *Orsika*, Nyíregyháza — *Vas Bernadett*, Szigetszentmiklós — *Veres Angelika*, Biharkeresztes — *Viskovits Réka*, Nagybörzsöny — *Dózsa György óvoda nagycsoportja*, Dorog — *Kálvin úti óvoda nagycsoportja*, Kunmadaras — *Kisegítő iskola 1. osztály*, Sarkad — *Kisegítő 3. osztály*, Somogyvár.
Sok vidám napot, jó időt, élményt kíván nektek a szünidőben: a két jó barát

Lengyel barátaink lapja a MIS. Ez a szó lengyelül mackót jelent. A lengyel gyerekek újságja hasonló a miénkhez, sok mese, vers, játék és rejtvény van benne, rajzos történetek; és ami a legfőbb, náluk is sok a mackó, mesében, játékban, rajzban egyaránt. Dörmögő Dömötör 25. születésnapjára MIS mackó elküldte arcképét és ezt a mesét a Dörmögő olvasóinak.

BARBARA LEWANDOWSKA:

Mit talált a nyuszi?

A nyuszi, akit Petrezselyem Péternek hívtak, minden reggel és minden este átnyargalt a céklaföldön. Valahányszor csak átnyargalt rajta, mindig hajszálpontosan ugyanazon az ösvényen haladt.

Mondta is egy alkalommal az öccsének:

— Ugyan minek is keresnék minduntalan új utakat! Körös-körül úgyis csak cékla terem. Cékla előttünk, cékla mögöttünk, cékla jobbra, cékla balra. Mi más is lehetne a céklaföldön?

— Így igaz — bólogatott egyetértően az öcskös, mert ő sem keresett még soha új ösvényt.

Ez volt a rend egészen tegnapig, amikor egyik pillanatról a másikra minden megváltozott. Petrezselyem Péter egyszer csak fogta magát, letért az ösvényről, és meglódult egyenesen a céklalevelek sűrűje felé. Tulajdonképpen maga sem tudta, hogy miért és minek.

— Lehet, hogy unatkozom? — dünnyögte maga elé. — Vagy talán meg akarom kóstolni az összes céklalevelet?

Hanem a töprengésnek meg a nyargalásnak hamarosan vége szakadt, mert Petrezselyem Péter lába kis híján földbe gyökeredzett.

— No de ilyet! — mondta —, itt fekszik a mezőn a Nap! Akár meg is melegedhetnék mellette egy kicsit, úgyis hűvös a reggel — gondolta, azzal odabújt az aranyszínű gömbhöz.

— Mit hiszel? Mit-mit-mit hiszel te? — csipogta valahonnan Cinke Mátyás. — A Nap nyomban felégetné a mezőt! Egyébként láttál már valaha levelet a Napon?

— Nem, levelet valóban nem láttam rajta — ismerte be a nyulacska —, de jólesik melegednem ennél a gömbnél...

— Megszeppentél, Petrezselyem Péter, azért hiszel ilyen ostobaságot — nevette el magát a cinke. — Hiszen látszik rajtad az ijedtség! A nyulak mezőszerte híresek a gyávaságukról. Mindentől ijedeznek, még egy nagyobbacska tojástól is.

— Milyen tojástól? — csodálkozott Petrezselyem Péter, és kissé megborzongott. — Reszketek a kíváncsiságtól!

— Reszketsz te, a félelemtől! — nevetett a cinke. — A tojás pedig nem más, mint amit Napnak hittél.

— De hiszen ez itt túl nagy ahhoz, hogy tojás lehessen! — vélte Petrezselyem Péter. Mindkét füle az égnek meredt, ami nála az elmélyült gondolkodás jele volt. — Ekkora tojásból egy sárkánynak kellene kikelnie! Máris reszketek a boldogságtól, hogy személyesen is megismerhetek egy sárkányt. Egy ilyen rendkívüli teremtményt!

— Reszketsz ám a rémülettől! — nevetett ismét a cinke, de ezt Petrezselyem Péter már nem hallhatta, mert elinalt a céklalevelek közé. Amikor végre rátalált az ismerős ösvényre, megállt, és fennhangon mondta: — Remélem, akad itt egy csokorra való virág, amellyel a sárkányt üdvözölhetem!

— Nevetséges vagy — szólalt meg valahonnan újra a cinke —, sárkánytojása csak sárkánynak lehet, és a mi mezőnkön nyoma sincs semmiféle sárkánynak. De láttam madarakat, és azt is tudom, hogy ezt a tojást madár tojta.

— Akkor meg miért ilyen nagy? — kérdezte Petrezselyem Péter az ösvényről. — Először látok olyan tojást, amelyik nagyobb egy madárnál.

— Hogy miért? — gondolkodott el Cinke Mátyás. — Miért is? Biztosan azért, mert ez egy naaagy, közös, családi tojás! Héjtakarékosságból. Hiszen a tojáshéj állandóan hiánycikk!

— Milyen okos vagy! — dicsérte őt Petrezselyem Péter. — Igaz is, a madarak nem egyetlen egy ösvényen járnak

hanem repülnek, és így beláthatják felülről az egész mezőt!...

— És ráadásul semmi sem idegesít bennünket itt fent — csicseregte vidáman Cinege Mátyás. — Egy szó, mint száz, aminek ki kell bújnia, az úgyis kibújik. Csak úgy kell bánni a tojással, mint egy tojással! Óvatosan!

Cinege Mátyás ráült az aranyszínű gömbre, hogy kiköltse, mint egy igazi tojást.

— Belül már csipognak ám a csibék! — jelentette a nyuszinak — és megkocogtatta a gömböt. Könnyedén kocogtatta, úgy ahogy egy ilyen kis csőrtől kitelt. És még ez is elég volt ahhoz, hogy a gömb nagy ropogással, sziszegéssel nyílni kezdjen, akárcsak egy kapu két szárnya...

— Jaj! — kiáltotta rémülten Petrezselyem Péter, és összehúzta magát.

— Óó! — ijedezett még Cinege Mátyás is, és átröppent egy bokorra.

Mindketten becsukták a szemüket, és amikor újra kinyitották, mit láttak...? Csak a repedt gömböt, és semmi mást!

— Hogy mennyi madár volt ebben a tojásban! — lelkendezett Cinege Mátyás — és mind elrepültek! Csak egy pár csőr maradt a gömbben! — azzal sorra mutogatta Péternek a lapos magokat.

— Nahát! — Péter egy kicsit közelebb merészkedett, és fél szemmel odasandított egy bokor fedezékéből. — Hiszen ezek a sárkány fogai! Biztosan észrevette, hogy itt állok az ösvényen, és ijedtében úgy összekoccantak a fogai, hogy menten elvesztette őket!

— No hallod!

— De ilyet!

Petrezselyem Péter és Cinege Mátyás késő estig vitatkoztak.

Csak akkor mondta meg nekik az igazságot Kunigunda, az öreg egérasszonyság, aki mindent tud, mert valamikor régen megevett egy egész könyvet.

— Az aranyszínű gömb egyszerűen egy dinnye! A dinnyében pedig magok vannak és nem madárcsőrök, nem is sárkányfogak. De azért ne szégyenkezzetek a tévedés miatt. Én már régóta élek, és én sem értek mindent, ti pedig még gyerekek vagytok.

— Úgy látszik, ahhoz, hogy megtudjunk egyet-mást, néha ki kell költeni a dinnyét, olykor fölöslegesen is! — csivogta Cinege Mátyás, és bekapott egy magot, hogy megjutalmazza magát ezért a felismerésért.

Petrezselyem Péter pedig elkezdte magyarázni az öccsének, hogy végtére is nem árt néha letérni a megszokott ösvényről, mert kiderülhet, hogy az ismeretlen céklarengetegben sem rejtőzködnek sárkányok! De az öcskös nem figyelt oda Péterre, mert őt most is csak a káposztához vezető ösvény érdekelte.

Fordította: KUN ÉVA

Rajzolta: JANINA KRZEMIŃSKA

Keresgélő

Keress ezen a mezőn négylevelű lóheréket. Azt tartják róluk, szerencsét hoznak! Ha találsz a lóherék közt négylevelűt, rajzolj egy virágcserepet ugyanannyi szál virággal, mint ahány négylevelű lóherét találtál. Küldd el rajzodat Dörmögő Dömötörnek; hátha szerencsét hoznak a lóherék, és nyersz valami szép ajándékot! *K. M.*

STUIBER ZSUZSA rajza

OSVÁT ERZSÉBET:

SZÜLETÉSNAPI MEGLEPETÉS

Volt Bencének egy szép, piros bukszája.

Lassan gyűltek, gyülekeztek benne a forintok. Hogy mire gyűjti, nem árulta el senkinek, titok volt.

Édesanyjának szeretett volna születésnapjára meglepetést szerezni. Már tudta is, minek örülne. Egyszer, amikor együtt sétáltak, anyukája meglátott a kirakatban egy fonott piaci kosarat, és felsóhajtott:

— De jó lenne evvel a piacra járni, milyen sok minden elférne benne: gyümölcs, krumpli, tojás, káposzta és még sok más.

A szemfüles Bence mindjárt megnézte a kosár árát, és már akkor elhatározta:

„Ha törik-szakad, ezt megveszem anyukám születésnapjára."

Buzgón kezdte gyűjteni a forintokat, és nemsokára együtt is volt a pénze az ajándékra.

— Jaj, csak meg ne vették volna — gondolta egy kis ijedséggel, és már szaladt is az üzletbe a kosárért.

Szerencséjére volt még belőle.

Belopózott az udvarukon levő szerszámos kamrájukba, és ott eldugta egy sötét zugba.

— Mostanában sose megy be senki — gondolta —, nem fogják felfedezni.

Történt pedig, hogy egyik este, amikor már mindenki aludt a házban, Mica cica öt kiscicát hozott a világra. Biztosan attól félt, hogy elveszik tőle kicsinyeit, ezért beosont a szerszámos kamrába, hogy rejtekhelyet keressen nekik. Sárga, világító szemével hamarosan felfedezte a fonott kosarat, ame-

lyet Bence letakart a limlomok között talált pokrócdarabkával, hogy ne lepje be a por.

Megörült a kosárnak Mica cica.

— Ennél jobb helyet nem is találhattam volna — gondolta, és féltve, óvva, egyenként helyezte el kicsinyeit a kosárban, aztán megszoptatta őket, és mintha mi sem történt volna, visszaosont a konyhába, a fekhelyére.

Ettől kezdve gyakran eltűnt Mica cica, hogy táplálja a kiscicáit. Csodálkozott is mindenki a házban, hol csavarog olyan sokat.

Elérkezett édesanya születésnapja. Szebbnél szebb virágok a vázában; az asztalon könyvek, csokoládé, lemezek, édesapa ajándékai.

Bence gyorsan kifutott a szerszámos kamrába. A félhomályban botorkálva lelt rá az eldugott kosárra. Felkapta, és szaladt be vele. Furcsállotta, hogy sokkal nehezebb most, mint amikor vette.

Hamarosan kiderült, miért.

Nagy nyivákolással másztak elő a kiscicák a kosárból. Anyjukat megpillantva, tüstént hozzábújtak, és onnan kandikáltak Bencéékre, mintha mondanák: „Itt vagyunk, ragyogunk".

Volt öröm, volt meglepetés!

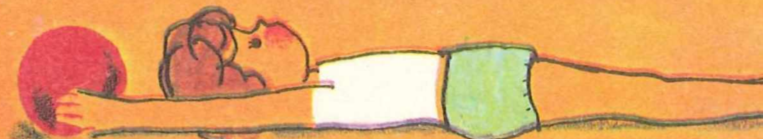
Bence édesanyja nagyon örült a fonott kosárnak, Bence pedig a tarka kiscicáknak.

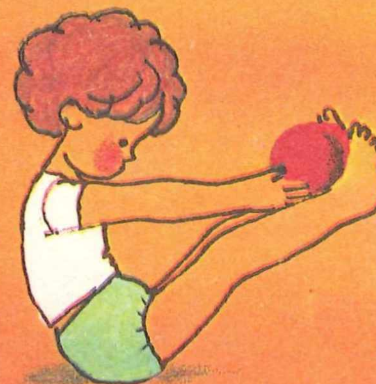
MAKK MARCI JÁTÉKÖTLETEI:

Labdafogás kézzel, lábbal

Feküdj a hátadra, nyújtsd ki mindkét karodat a fejed mellett, és tarts a kezedben egy labdát. Lendítsd előre a karodat, ülj fel hirtelen, és ugyanebben a pillanatban lendítsd fel a lábadat is. Így, ültödben vedd át a lábaddal a kezedből a labdát, aztán feküdj ismét vissza nyújtott karral és lábbal. A következő felülésnél megint a kezed veszi át a labdát. Adogasd folyamatosan a kezeddel a lábadnak és fordítva, úgy, hogy minden átadás után feküdj le. Öt-tíz alkalommal ismételd az adogatást. Labda helyett kispárnát is használhatsz.

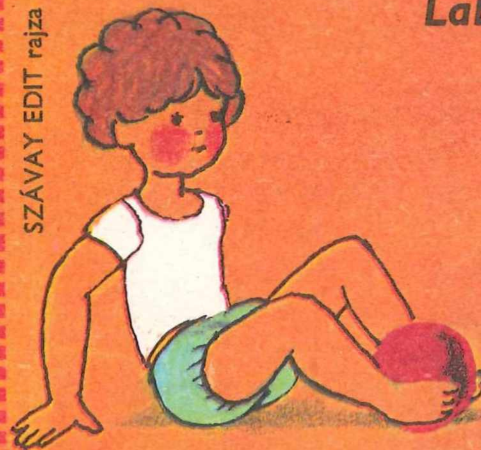

Labdapörgetés lábbal

Ülj a földre, támaszkodj mindkét kezeddel a hátad mögött. Hajlítsd be a térdedet, fordítsd egymással szembe a talpaidat, és tégy közéjük egy közepes nagyságú labdát. Pörgesd a labdát először jobbról balra, aztán balról jobbra. Fontos, hogy a teljes talpad odasimuljon a labdához! Az ujjaid is érintsék. Most kezdd el a föld közelében pörgetni a labdát, és kíséreld meg folytonos pörgetés közben a levegőbe emelni. Egyre feljebb emeld. Eközben tízszer jobbra pörgesd, tízszer balra.

DEMETER RÓZSA

SZÁVAY EDIT rajza

LEGKEDVESEBB MESÉIM

Megkérdeztük a gyerekektől: melyek a legkedvesebb meséik? S kis idő múlva a postás bácsi egymás után hozta a sok-sok meserajzzal teli borítékot, kisebbet és nagyobbat, szebbnél szebbeket. Némelyik óvodából az egész nagycsoport küldött Dörmögőnek rajzot. Annyi kép érkezett és annyiféle, hogy elhatároztuk: kiállítást készítünk belőlük, hadd lássa minden olvasónk. Íme, Dörmögő képtárának legújabb kiállítása.

R. K.

VÁZSONYI ANITA 8 éves, Pécs

GÓDOR ZSÓFIA 6 éves, Vác

NYERGES LÁSZLÓ 6 éves, Székesfehérvár

SZABÓ ERIKA 8 éves, Pécs

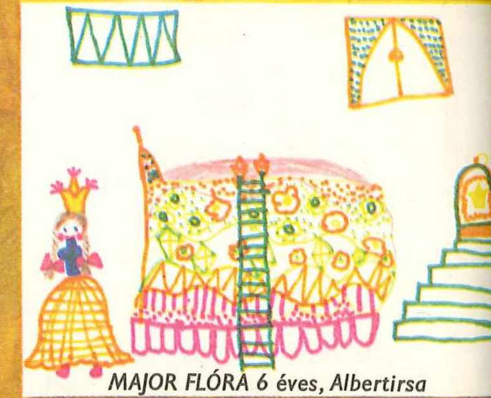

MAJOR FLÓRA 6 éves, Albertirsa

ZOLNAI ANDI 6 éves, Füzesgyarmat

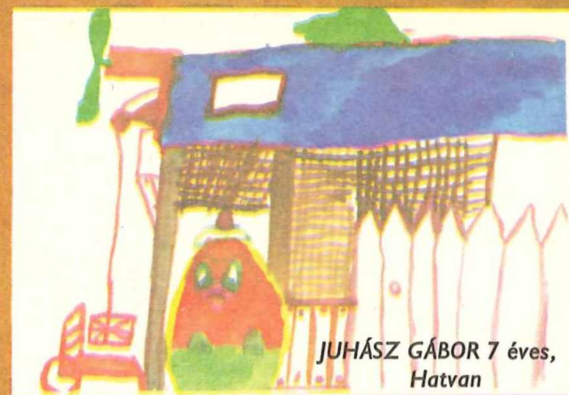

FARKAS JOLÁNKA 6 éves, Hegyeshalom

CZVACK PÉTER 7 éves, Borsodnádasd

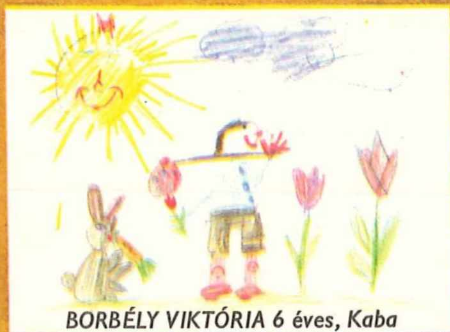

MAJOR FLÓRA 6 éves, Albertirsa

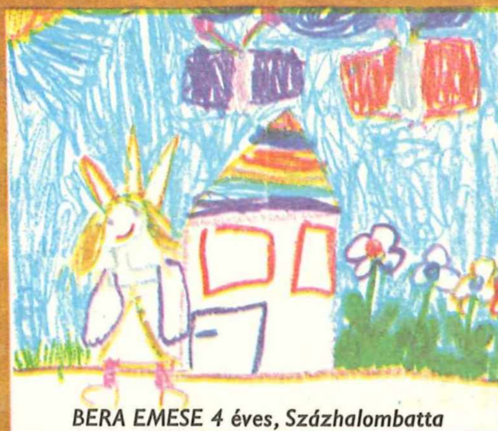

DÓZSA KATA 6 éves, Székesfehérvár

BARTUSKA EMŐKE 7 éves, Emőd

JUHÁSZ GÁBOR 7 éves, Hatvan

KISS KRISZTINA 6 éves, Székesfehérvár

BORBÉLY VIKTÓRIA 6 éves, Kaba

BERA EMESE 4 éves, Százhalombatta

BODNÁR TÜNDE 7 éves, Tiszalök

OLAJOS MARIANN 6 éves, Karcag

BAK KRISZTIÁN 7 éves, Emőd

VÁNYAI ADRIENN 6 éves, Budapest

SZŰCS IMRE:

KÉT PART

Nézte egymást a két part száz éve, ezer éve. És mindkettő irigyelte, csodálta a másikat:

— Hej, de csendes és hűvös minden odaát a fűzfák alatt. És a madarak is milyen önfeledten dalolnak — sóhajtotta az egyik part.

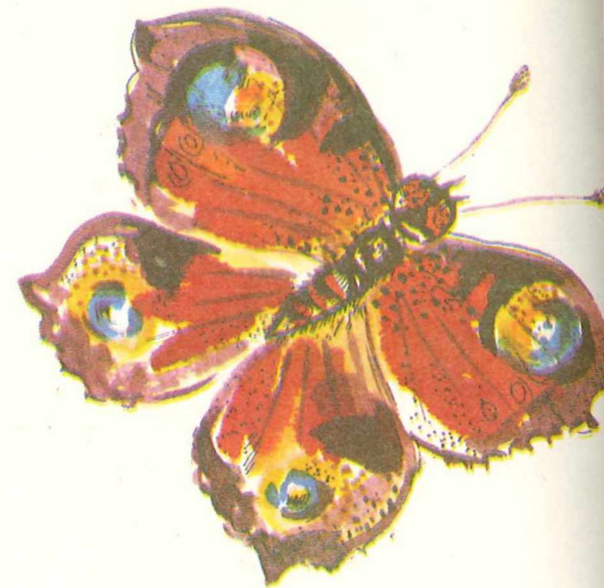
— Hogy ragyog minden odaát a homokfövenyen! És milyen melegen süt a nap is — mondta a másik. — Szívesen átmennék egy kicsit sütkérezni, csak tudnám, hogy jutok oda?

Hasonlóképp gondolkodott a másik part is. De a megoldásig egyikük sem jutott el.

Egyszer aztán, mire tenger sok víz folyt le a Dunán, nagy nyüzsgéssel, hangyaszorgalommal hidat vertek az emberek. Egyik parttól a másikig feszítették karcsú szivárvány ívét. Azóta ki-ki naponta áthordja a fényt és a meleget az egyik partról a másikra, a csendes fűzfák hűvösébe meg akkor telepszik le, amikor már nagyon elfáradt a munkában.

Ilyenkor röppennek föl a madarak, és önfeledt énekük parttól partig száll. Csak úgy zeng tőle a folyó!...

SOMORJAI ÉVA rajza

GAZDAG ERZSI:

Száll, száll a pillangó

Száll, száll a pillangó;
rét fölött libegő,
víz fölött villogó.

— Rét fölött libegő,
víz fölött villogó,
szállj le hozzám, szállj le,
pávaszem pillangó!

„Nem szállok le hozzád,
tenyeredbe zárnál.
Szabad szállásom van
millió virágnál."

UDVAROM, UDVAROM...

Beköszöntött a nyárias idő, bizonyára te is többet játszol a homokban. A szokásos homoksütemény-készítést, várépítést másféle játékkal is felválthatod. A bocsok például csinos, tornácos házat készítettek egy oldalára állított, fehér kockacukros dobozból, és a homokra tették. Vékony vesszőből kerítést fontak köréje, az udvarra lombos ágakat tűztek: ezek voltak a fák! Kút is volt az udvaron, a kert alatt pedig egy kis patak folydogált. Te is játszhatsz hasonlót. A ház tetejét kettéhajtott, színes papírból készítheted. Vágj rajta néhány félkör alakú nyílást, és rajzolj rá piros filctollal vagy ceruzával cserepeket is. Nehezebb feladat a boltívek kivágása. Erre megkérheted nagyobb testvéredet vagy valamelyik felnőtt családtagot.

K. M.

UZONYI PÁL:

Mindig vár

A mi házunk olyan ház;
Ablakszemén nincsen máz...

A mi házunk nagykalapos;
Nádfedele széles, lapos...

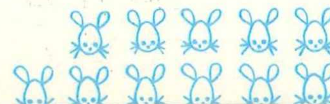
A mi házunk nem is cifra;
Kéményfüstje nem száll vissza...

A mi házunk fala fehér;
Ha vándor jön, oda befér...

A mi házunk ajtószája
becsukódik éjszakára...

A mi házunk velünk alszik;
Reggel, ha kél; szava hallik...

A mi házunk mindig vár;
Mindegy, tél van-e vagy nyár...

BARS SÁRI:

Madaras

Merre száll a madár?
Zöldlombos a határ,
oda jár, ágra száll,
fészket rak, muzsikál;
csicsereg, füttyöget,
tojásból kikölti
a madárgyereket.

Szól a nóta hajnal óta,
kikelt három csízfióka;
berzenkedik a fészekben,
csipog, zajong, szárnya rebben,
meglátjátok, egykettőre
felnőtt, nagy csíz lesz belőle.

Sugaras az ég,
madaras az ág,
harmatos a fűszál,
nyílik a virág, —
Feri arra kószál,
zöld barackot rág.

SOMORJAI ÉVA rajza

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők, kedves Felnőttek!

Gyermekeink fejlettebbek, okosabbak, tapasztaltabbak, mint sok évvel ezelőtt született társaik. Önállóbbak — úgy általában. De sokkal kisebb gyakorlati érzékük van, mint szüleiknek, nagyszüleiknek az ő korukban volt. Kevesen ismerik közülük a munka örömét, kisfiúk, kislányok sora nő fel például anélkül, hogy szüleivel együtt főzne, takarítana, — önállóan még kevésbé.

Az óvodás gyerek a házimunkák közül naposként megtanulja a terítést, asztalleszedést, de ennél aligha többet; nem minden óvodában van másra lehetőség. Pedig a kisiskolásnak, ha nem jár napközibe, sokszor egyedül kell megmelegítenie az ebédjét vagy a kész húshoz frissen megfőzni a köritést.

Ilyenkor nyáron több alkalom van arra, hogy édesanya, nagyi vagy akár apa is megtanítsa gyermekét néhány egyszerű étel elkészítésére.

Főzzünk együtt paprikás krumplit és má-

sodik fogásként tejberizst. Lássuk előbb az elsőt. Szükséges hozzá krumpli, hagyma, pirospaprika, só, olaj vagy zsír, egy kis paradicsompüré vagy paradicsom, 1-1 szem zöldpaprika. Tehetünk bele kolbászt is. Először a nyersanyagot készítjük elő, hogy minden kéznél legyen. A burgonyát megtisztítjuk, megmossuk, feldaraboljuk. Segíthet a gyerek a tisztításban, különösen akkor, ha újburgonyát használunk, amelyet — ha még friss —, elég egy régi konyharuhán jó erősen átdörzsölni. Megtisztíthatja a hagymát, de a felaprítást magunk végezzük! A lassú tűzön piruló hagyma kevergetését is. A lecsó hasonlóképpen készül, mint a paprikás krumpli, az a különbség, hogy a megpirított hagymára, pirospaprikára krumpli helyett sok zöldpaprikát és paradicsomot rakunk — megmosását rábízhatjuk a gyerekre.

A paprikás krumplihoz készítsünk salátát: víz, egy kevés só, ecet vagy citrom kell a hozzá. Tehetünk tejfölt is a kész paprikás krumplira és a salátára is.

Második fogás a tejberizs: tej, egy pici só és cukor kell hozzá, hamar megfő. Megszórhatjuk a tetejét kakaós cukorral vagy málnával, esetleg tavalyról maradt befőttel.

Nem anyukát akartuk főzni tanítani, és természetesen azt sem gondoljuk, hogy a gyerek egyedül főzzön, de ismerje a munkafolyamatokat és a nyersanyagszükségletet. A közös vásárlásnál édesanya mondja meg, hogy mihez kell az, amit vesz, és amikor főz, mutassa, magyarázza meg a gyereknek, amit csinál; engedje őt is dolgozni. Ezzel gyerekének is örömet szerez, mert igényt tart a munkájára, s egyúttal önálló, dolgozni tudó és szerető segítőtársat nevel...

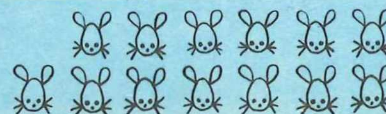
Játsszunk mindjárt főzőcskét! A melléklet alján található az itt felsorolt sokféle nyersanyag. Vágja ki a gyerek a kis rajzokat, és „főzzön" paprikás krumplit salátával, utána tejberizst. A nyersanyagokat helyezze a rajzunkon látható nagyobb és kisebb lábosba és a salátás tálra.

Édesanya vagy nagyi vigyázzon, nehogy a paprikás krumpliba kakaós cukor kerüljön vagy a tejberizsbe hagyma.

Jó főzőcskézést, jó étvágyat a babáknak!

R. K.

SOMORJAI ÉVA rajzai

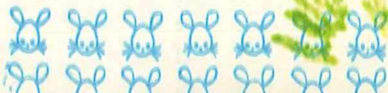
GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK PINGPONGOZNAK

Szarvas bácsi, a fagylaltos,
agancsára csengőt aggat,
így hirdeti mindenkinek,
hogy kész lett a finom fagylalt.
Triciklije körül máris
itt tolong a gyereksereg.
Csokit, epret, málnát kérnek —
s vaníliát... Ki mit szeret.
Marcit, Bercit
ne keresd itt!
Más dolga van a két bocsnak:
terebélyes tölgyfa árnyán
reggel óta pingpongoznak.
Az ütőjük szélesebb, mint
Tányértalpú bátyó talpa.
Kettejük közt sűrűn pattog
a rugalmas pingponglabda.

— Ez lecsapás!
Háló!
— Csusza!
Most Marcin a kezdés sora.
Berci szökken, visszavágja...
Száll a labda, száll... De hova?
Szél ragadta el talán?
Fennakadt az ág bogán?
Sirály húzott el éppen,
az kapta be röptében?

SÓTI KLÁRA rajzai

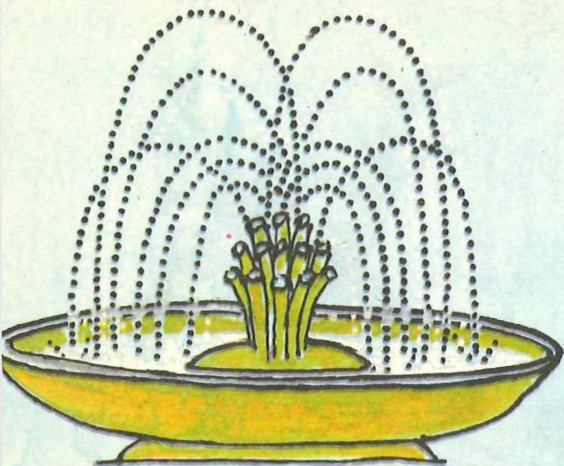
Nézelődik két bocsunk.
— Fehér labda, merre szálltál?
Fürkészik a fű között,
böngészik a borbolyánál.
Mindhiába. Sehol sincsen.
— Gyűjtsünk erőt — mondja Marci.
— Addig is, míg megtaláljuk,
gyere, öcskös, fagylaltozni!

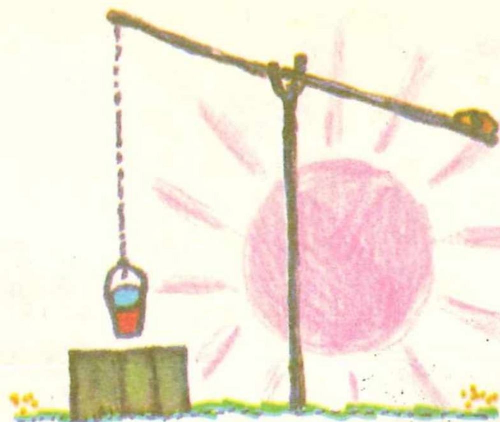
Marci málnát, citromot kér,
Berci pedig csakis csokit.
— Fehér gömb van a csokimban
— dörmölődik, csodálkozik.

Elolvad a fagyi, s látják
tölcsérben a pingponglabdát.

Szarvas bácsi nagyot nevet:
— Fura eset, annyit mondok.
Ennél már csak az a furcsább,
ha fagylalttal pingpongoztok.

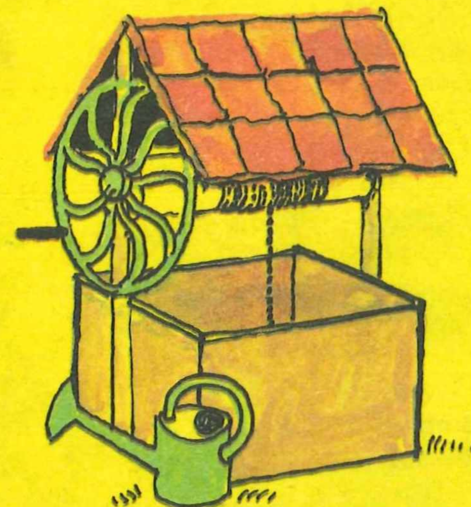

SZÁVAY EDIT rajza

VÍZ, VÍZ, TISZTA VÍZ...

Képünkön olyan tárgyakat látsz, amelyek kapcsolódnak a vízhez. Egyikük azonban m á s k é p p kapcsolódik hozzá, mint a többi. Melyik az? Miért? Rajzold le Dörmögőnek ezt az egyet, és küldd el rajzodat szerkesztőségünknek! Akinek kedve van hozzá, egész képet is rajzolhat, de az az egy tárgy mindenképpen legyen rajta!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Szerkesztő: Rákos Klára. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj

Index: 25 193

HU ISSN 0230—1032